

Pytania prejudycjalne

1) Jeżeli ustawodawca krajowy zdecyduje się rozszerzyć stosowanie postępowań przewidzianych w celu umarzania zobowiązań zaciągniętych przez niewypłacalnych przedsiębiorców na niewypłacalne osoby fizyczne niebędące przedsiębiorcami, jak przewidziano w art. 1 ust. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1023 z dnia 20 czerwca 2019 r.⁽¹⁾, czy koniecznie musi on dostosować swoje uregulowanie do przepisów zawartych w tytule III dyrektywy?

W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

2) Czy zakres pojęcia nieuczciwego zachowania, o którym mowa w art. 23 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1023 z dnia 20 czerwca 2019 r., obejmuje niedbałe lub lekkomyślne zachowanie dłużnika będące źródłem powstania zobowiązania?

W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie:

3) Czy przypadki określone w art. 23 ust. 2 lit. a)-f) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1023 z dnia 20 czerwca 2019 r. stanowią zamknięty wykaz ściśle określonych i uzasadnionych okoliczności, czy też państwa [członkowskie] mogą wprowadzić inne ściśle określone i uzasadnione okoliczności?

W przypadku udzielenia na pytanie trzecie odpowiedzi, że państwa [członkowskie] mogą wprowadzić inne ściśle określone i uzasadnione okoliczności, niż wskazane w art. 23 ust. 2 lit. a)-f) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1023 z dnia 20 czerwca 2019 r.:

4) Czy nowe ściśle określone okoliczności wprowadzone przez państwo [członkowskie] powinny być w każdym przypadku uzasadnione nieuczciwym zachowaniem lub działaniem w złej wierze?

W przypadku udzielenia na pytania [trzecie i czwarte] odpowiedzi, że państwa [członkowskie] nie mogą wprowadzać okoliczności innych, niż wskazane w art. 23 ust. 2 lit. a)-f) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1023 z dnia 20 czerwca 2019 r., bądź, jeżeli wprowadzają inne zachowania odmienne i ściśle określone, musi to być uzasadnione nieuczciwym zachowaniem lub działaniem dłużnika w złej wierze?

5) Czy wykładnia zgodna z art. 23 dyrektywy wyklucza stosowanie uregulowania takiego jak art. 487 ust. 1 pkt 2 texto refundido de la Ley Concursal (tekstu jednolitego ustawy – prawo upadłościowe), jeżeli stwierdzono, że bardzo poważne naruszenie przepisów prawa podatkowego jest wynikiem zachowania dłużnika, które nie jest ani nieuczciwe, ani nie jest działaniem w złej wierze?

⁽¹⁾ Niniejszej sprawie została nadana fikcyjna nazwa, która nie odpowiada rzeczywistej nazwie żadnej ze stron postępowania

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1023 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie ram restrukturyzacji zapobiegawczej, umorzenia długów i zakazów prowadzenia działalności oraz w sprawie środków zwiększających skuteczność postępowań dotyczących restrukturyzacji, niewypłacalności i umorzenia długów, a także zmieniająca dyrektywę (UE) 2017/1132 (Dz.U. 2019, L 172, s. 18).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Nacional
(Hiszpania) w dniu 22 maja 2023 r. – Sindicato de Tripulantes Auxiliares de Vuelo de Líneas Aéreas
(STAVLA)/Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA i in.**

(Sprawa C-314/23, STAVLA)

(2023/C 329/10)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Nacional

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Sindicato de Tripulantes Auxiliares de Vuelo de Líneas Aéreas (STAVLA)

Strona pozwana: Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA, Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO), Unión General de Trabajadores (UGT), Unión Sindical Obrera (USO), Comité de empresa de Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA, Dirección General de Trabajo, Instituto de las Mujeres, Ministerio Fiscal, Sindicato Español de Pilotos de Líneas Aéreas (SEPLA), Sindicato Unión Profesional de Pilotos de Aerolíneas (UPPA)

Pytanie prejudycjalne

Czy okoliczność, że przedsiębiorstwo AIR NOSTRUM rekompensuje grupie takiej jak personel pokładowy, w której większość stanowią kobiety, koszty podróży inne niż związane z transportem i zakwaterowaniem, niższą kwotą niż kwota otrzymywana z tego samego tytułu przez inną grupę pracowników, taką jak piloci, w której większość stanowią mężczyźni, stanowi dyskryminację pośrednią ze względu na płeć w zakresie warunków pracy, która jest sprzeczna z prawem Unii Europejskiej i zakazana przez art. 14 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/54/WE⁽¹⁾, w sytuacji gdy powodem takiego odmiennego traktowania jest okoliczność, że do każdej z tych grup ma zastosowanie inny układ zbiorowy pracy, wynegocjowany przez to samo przedsiębiorstwo, lecz z różnymi przedstawicielami związków zawodowych na podstawie art. 87 Estatuto de los Trabajadores (kodeksu pracy)?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (Dz.U. 2006, L 204, s. 23).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo
(Hiszpania) w dniu 1 czerwca 2023 r. – Banco Santander SA/Asociación de Consumidores y Usuarios
de Servicios Generales-Auge, reprezentująca dwóch członków: Andreę i Alberta**

(Sprawa C-346/23, Banco Santander)

(2023/C 329/11)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Banco Santander SA

Strona przeciwna: Asociación de Consumidores y Usuarios de Servicios Generales-Auge, reprezentująca dwóch członków Andreę i Alberta

Pytania prejudycjalne

Skierowany na podstawie art. 267 TFUE wniosek o dokonanie wykładni art. 52 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2004/39/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych.

Zakładając, że stowarzyszenia konsumentów mają legitymację procesową do reprezentowania przed sądem inwestorów/konsumentów powołujących się na naruszenie obowiązków przez spółkę świadczącą usługi inwestycyjne w zakresie wprowadzania do obrotu złożonych produktów finansowych, czy legitymacja ta może wyjątkowo zostać ograniczona przez sądy krajowe w przypadku, gdy w kontekście indywidualnego roszczenia zaangażowani są inwestorzy o wysokich zdolnościach finansowych, którzy dokonują transakcji, których nie można uznać za zwykłe i powszechne, a także którzy wnoszą powództwo za pośrednictwem stowarzyszenia konsumentów, w wyniku czego mogą skorzystać z ewentualnego zwolnienia z kosztów sądowych w bardzo dużych postępowaniach sądowych, unikając opłat sądowych i ponoszenia kosztów strony przeciwnej w przypadku bezpodstawnych lub nawet lekkomyślnych roszczeń?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/22/EWG (Dz.U. L 145, s. 1).